

Excursie Lauwersmeer 5 september 1998

De thuisblijver krijgt nooit gelijk.....
(cit. Anneke Nieuwenhuys)

De maandag voor de 5^e september kwam de eerste aanmelding. Lucie Jellinek gaf aan veel zin te hebben om mee te gaan als het maar niet regende. Nu wil ik best een paar beloftes doen, zoals Reuzensterns, maar aan het weer waag ik me toch liever niet. In de loop van de week melden steeds meer mensen zich aan wat mij toch enigszins opluchtte. Op donderdagavond toch maar even stiekem naar de weersvoorspelling op teletekst gekeken en die berichten knepen mijn luchtpijp toch weer aardig dicht. Bij een belrondje op vrijdagavond leek het wel of de hele wereld tegenwoordig overwerkt en, misschien wel daarom, een voice-mail heeft. Op zaterdagochtend, als ik door de gordijnen gluur, is mijn zuurstofniveau bijna gedaald tot het nulpunt. Een loodgrijze deken bedekt het land en ik kan de huizen tweehonderd meter verderop nauwelijks zien. Maar... er is slechts één afmelding dus ik verwacht nog altijd met een mens of vijftien op pad te gaan. In de bus zitten er 'slechts' zes. Samen met Erik Schothorst, die vrijaf had gekregen van zijn vrouw en dus al vroeg in het Lauwersmeer te vinden was, en ikzelf zijn we met acht doorgewinterde vogelaars.

Het regende en regende... maar Lucie was erbij.

Over ons eerste doel, de hut, waren we het vrij snel eens. Onderweg er naartoe was de schreeuwende Waterral de eerste leuke waarneming en een Dodaars met een pul de tweede.

De hut was bijna overbezet. Een groep Arnhemse natuurvorsers had bezit genomen van de hut en had al twee Reuzensterns op de lijst. Even later waren ook wij getuige van vijf zittende, vliegende en vissende knoerten met rode snavel. Ondanks de drukte was het best goed toeven. In de kijker verschenen tientallen Lepelaars, Kleine Strandlopers, Groenpoot- en Zwarte Ruiters, een overvliegende Bruine Kiek en nog wat ander vliegend gespuis. Lucie merkte op dat het wel een goede tijd was voor franjepoten en even verder voorbij het Jaap Deensgat rolde ik in een Deja vu. Grauwe Franjepoten, waar had

ik toch eerder van die wensende vogelaars die op hun wenken bediend werden. Onder tussen vloog er nog een Roerdomp uit de rietkraag en dobberden twee juv. Geoorde Futen rustig tussen een groep Meerkoeten. Een Havik leek in de verte op een Slechtvalk.

De Arnhemmers kwamen melden dat we een dinerende Visarend hadden gemist. Jammer! Door alle waarnemingen en verhalen waren we bijna vergeten dat het droog was geworden. Maar de regenbroeken waren nog niet uit of het begon weer te sputteren. Het voorstel om maar een etablissementje te zoeken werd goedgekeurd. De 'Schoenerbult' die toch echt het hele jaar geopend was volgens de reclame op een auto was gesloten. Er was een feestje en acht vogelaars erbij werd echt te veel. Bij de camping heeft Wim gelukkig toch nog een onderzoek kunnen doen naar de kwaliteit van het appelgebak en de slagroom en vond Lucie de gevulde koek bijna net zo lekker als op de boot naar Schiermonnikoog. Kortom de thuisblijvers hadden wederom geen gelijk!

Aaldrik Pot